

ODVJETNICA

ANA VIČEVIĆ GRAČANIN

Čavle – Šušnjevac 3

051/250-614, 098/165-74-96

OIB: 75471893129

Odvjetnička vježbenica: Petra Kraljić

Zagreb, 16. rujna 2021. godine

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2/II
10 000 ZAGREB**

Posl.br.: St-1795/2017

Stečajni dužnik: COLOSSEUM d.o.o. u stečaju, Vlaška 75a, Zagreb, OIB: 55152439360

Stečajni vjerovnik: Milan Mlakar, Rim 67C, Zagreb, OIB: 15352554995 zastupan po

Odvjetnici Ani Vičević Gračanin iz Čavli

Stečajni vjerovnik je primio Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu Posl.br. St-1795/2017 kojim se odbija prijedlog vjerovnika za odgodu daljnjih dražbenih radnji za nekretninu koja je predmetom prodaje.

Na navedeno Rješenje u otvorenom zakonskom roku vjerovnik Milan Mlakar podnosi

Ž A L B U

2x

I. Vjerovnik žalbom navedeno Rješenje u cijelosti osporava, iz svih za to zakonom određenih razloga, a naročito radi pogrešne primjene materijalnog prava te radi postupovnih povreda Stečajnog zakona, podredno Ovršnog zakona te Zakona o parničnom postupku.

II. Iz obrazloženja pobijanog Rješenja proizlazi kako je 03. veljače 2021. godine Trgovački sud u Zagrebu u predmetu Posl.br. St-1795/17 odredio prodaju nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka. Zatim je sud zaključkom odredio ročište radi utvrđivanja vrijednosti nekretnine za dan 25. svibnja 2021. godine. Podneskom od dana 11. svibnja 2021. godine vjerovnik Milan Mlakar je zatražio izdavanje privremene mjere zabranom prodaje bilo kojeg instrumenta osiguranja iz ugovornih odnosa između stečajnog dužnika i Partner banke d.d. dok je podneskom od 20. svibnja 2021. godine podnio sudu zahtjev za utvrđivanje stvarnog duga razlučnog vjerovnika Partner banke d.d. kojim predlaže da stečajni upravitelj dostavi izvješće o stvarnom dugu istog, a sudu je predložio odgodu daljnjih dražbenih radnji.

Iz obrazloženja Rješenja donesenog 24. svibnja 2021. godine proizlazi kako je sud odbacio sve zahtjeve i prijedloge vjerovnika Milana Mlakara jer bi privremena mjera koju isti traži bila u suprotnosti sa svrhom stečajnog postupka i istom bi se onemogućilo provođenje stečajnog postupka. Nadalje se poziva na čl. 247. st. 1. Stečajnog zakona kojom odredbom je određena prodaja uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini međutim ističe kako odredba o odgodi ovrhe je u suprotnosti sa osnovnim načelom Stečajnog zakona, a to je hitnoća postupka. Na navedeno Rješenje vjerovnik je podnio žalbu koja je u dijelu koji se odnosi na odgodu ovrhe usvojena te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U ponovljenom postupku, odlučujući o podnesenom prijedlogu za odgodu daljnjih dražbenih radnji, sud je odbio prijedlog vjerovnika za odgodom ovrhe kao neosnovan obrazlažući istu odluku na način da se u konkretnom slučaju radi o osporavanju tražbine jednog vjerovnika u odnosu na drugog vjerovnika, da je u odnosu na spornu tražbinu stečajnog vjerovnika Partner banka d.d. Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju Posl.br. PŽ-955/2021 istaknuo da je stečajni postupak izvanparnični postupak i da u njemu nije moguće raspravljati i izvoditi dokaze o osnovanosti ili neosnovanosti tražbine već je propisan drugi put pravne zaštite (parnični postupak na koji je žalitelj upućen) te konačno da stečajni vjerovnik, ovdje žalitelj, u svom prijedlogu za odgodu nije naveo koja bi šteta nastala prodajom nekretnine, kome bi šteta nastala i iz kojeg razloga bi bila nenadoknadiva osnovo teško nadoknadiva.

Ovakvo obrazloženje suda je u cijelosti nerazumljivo, nejasno i kontradiktorno te sud pobijanim rješenjem proturječi sam sebi.

Stečajnim zakonom propisano je:

Načela postupka

Članak 11.

(1) Predstečajni i stečajni postupak pokreću se na prijedlog ovlaštene osobe.

(2) Predstečajni i stečajni postupci su hitni.

(3) Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze.

(4) Sud može odluke donositi i bez usmene rasprave.

Dakle, u situaciji kada jedan od vjerovnika – Milan Mlakar - istakne da je tražbina razlučnog vjerovnika Partner banke d.d. previsoko utvrđena i da ne odgovara stvarnom stanju pa još kada k tome priloži i dokaze koji govore u prilog toj činjenici - a to je da je u tijeku parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod Posl.br. P-429/2017 upravo radi utvrđivanja visine stvarnog duga odnosno izdavanja brisovnog očitovanja radi brisanja prava vlasništva upisanog radi osiguranja tražbine kao i brisanja upisanog prava zalogu na kojima razlučni vjerovnik temelji svoje potraživanje, to je jasno da je sud kada je otklonio zahtjeve stečajnog vjerovnika za odgodom prodaje nekretnine u cijelosti propustio postupiti po čl. 11. Stečajnog zakona odnosno propustio je utvrditi sve relevantne činjenice koje je dužan utvrditi prije nego je odredio prodaju, a pobijanim rješenjem ponovno propušta utvrditi sve te iste činjenice koje su od važnosti za donošenje pravilnog rješenja. Stoga sud je potpuno zanemario načelo istinitosti odnosno izvođenja dokaza radi utvrđivanja činjenica.

Radi činjenice da se osporava upravo tražbina razlučnog vjerovnika koji bi se prodajom nekretnine vjerojatno jedini i namirio od tako dobivene kupoprodajne cijene, razvidno je da postoje jasni razlozi upravo za odgodu ovrhe odnosno prodaje nekretnine u ovome postupku.

Ovršnim zakonom je propisano: **(1) Na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu.**

Upravo postojanje parničnog postupka radi utvrđenja stvarne visine duga dovoljan je razlog da se odgode sve daljnje dražbene radnje. Naime, prodajom nekretnine i namirenjem razlučnog vjerovnika u iznosu u kojem je isti prijavio svoju tražbinu došlo bi do situacije gdje ostali vjerovnici ne bi bili namireni niti u najmanjem omjeru. Isto se kosi sa odredbama stečajnom postupka prema kojima se utvrđivanjem svih važnih činjenica pazi upravo na ravnopravnost svih u postupku - pazi se da stečajni vjerovnici prodajom imovine koju dužnik ima u vlasništvu budu namireni svi vjerovnici barem razmjerno u određenom postotku od prijavljene tražbine. Kada bi sud sačekao do okončanja parničnog postupka u kojem se treba utvrditi stvarno stanje duga, uzevši u obzir procijenjenu vrijednost nekretnine kao i potraživanje razlučnog vjerovnika Partner banke d.d., jasno je da bi i nakon namirenja

razlučnog vjerovnika ostalo dovoljno sredstava za namirenje ostalih stečajnih vjerovnika. Stoga u trenutku kada prijavljena tražbina razlučnog vjerovnika ne odgovara stvarnom stanju, razvidno je da bi razlučni vjerovnik bio namiren u iznosu koji je viši od stvarnog duga dok bi svi ostali vjerovnici takvom prodajom trpjeli nenadoknadivu štetu. Nužno je radi navedenog odgoditi ovrhu odnosno sačekati do okončanja parničnog postupka. Ovakve činjenice sud je dužan i po službenoj dužnosti utvrditi unutar samog stečajnog postupka, kako i nalaže članak 11. Stečajnog zakona, koji se primjenjuje na odgovarajući način uz odredbe ovršnog zakona o odgodi ovrhe, a koje odredbe sud u pobijanom rješenju tumači isključivo kao same za sebe, a nužno ih je morao dovesti u vezu sa odredba Stečajnog zakona.

Stoga dio pobijanog Rješenja kojim sud odbija prijedlog za odgodu ovrhe, jer u istom nije navedeno tko bi i zašto trpio štetu i zašto bi ona bila nenadoknadiva, uzimajući u obzir da je stečajni sud u stečajnom postupku dužan paziti na prava svih vjerovnika, nema zakonskog uporišta i sud u tom dijelu nije pravilno primijenio materijalno pravo.

Člankom 10. Stečajnog zakona određeno da se u predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima to stečajni vjerovnik ovom žalbom ukazuje na propuste suda u odnosu na prethodno pitanje.

Prethodno pitanje u parničnom postupku definira se kao pitanje postoji li neko pravo ili pravni odnos o kojem sud ili drugo nadležno tijelo još nije donijelo odluku, a bez čijeg se rješenja ne može riješiti glavna stvar.

Ne primijenivši načelo potrebe rješavanja prethodnog pitanja - a to je visina stvarnog duga razlučnog vjerovnika unutar stečajnog postupka, sud nije pravilno primijenio odredbe Stečajnog zakona niti odredbe Zakona o parničnom postupku. Radi navedenog Rješenje ima nedostataka radi kojih se ne može ispitati, izreka proturječi sama sebi i razlozima rješenja i rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama.

III. Žalitelj Milan Mlakar ukazuje i na slijedeću odredbu Stečajnog zakona koju sud donijevši pobijano Rješenje nije primijenio niti obrazložio:

Članak 271.

(1) Pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin ispladni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.

(2) Osoba koja uspije u parnici, odnosno stečajni vjerovnik tražbine čije je osporavanje otklonjeno, može tražiti od suda ispravak tablice iz članka 264. ovoga Zakona.

Dakle, tek nakon dovršetka parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod Posl.br. P-429/2017 stečajni upravitelj bi mogao ispraviti odnosno dopuniti tablicu prijavljenih i priznatih tražbina na način kako bi to odgovaralo stvarnom dugovanju. Stečajni upravitelj naime nije prilikom ispitivanja tražbina uzeo uopće u obzir plaćanja dužnika prema razlučnom vjerovniku kao i iznose kredita koji su iskazani u Aneksima ugovora o kreditu, iako su isti dostavljeni i stečajnom upravitelju i sudu.

Kako je isticano i unutar stečajnog postupka - parnica o stvarnom iznosu duga je u tijeku pred Trgovačkim sudom, parnicu kao takvu je trebao stečajni upravitelj preuzeti u stadiju u kojem se ona trenutno nalazi i nastaviti je voditi u ime i za račun stečajnog dužnika, čak i neovisno o tome da li je istu parnicu preuzeo stečajni vjerovnik koji osporava tražbinu razlučnog vjerovnika. Dok stečajni upravitelj ne preuzme parnicu i ista se dovrši, stečajni sud bi morao zastati s daljnjim radnjama koje se odnose na prodaju nekretnine obzirom da takvim postupanjem dovodi u neravnopravan ostale stečajne vjerovnike u odnosu na razlučnog vjerovnika Partner banke d.d. Kada bi se nekretnina prodala po procijenjenoj vrijednosti i kada bi se razlučni vjerovnik namirio u iznosu tražbine koju je prijavio, tada svi ostali vjerovnici ne bi bili namireni niti u najmanjem mogućem iznosu.

Takvo postupanje suda je u cijelosti kontradiktorno i nezakonito i kao takvo nije usmjereno ka kvalitetnom provođenju stečajnog postupka. Iako su stečajni postupci postupci hitne naravi, to međutim ni u kojem slučaju ne umanjuje potrebu istinitog utvrđivanja svih relevantnih činjenica u postupku kao i potrebu zaštite prava svih vjerovnika, ne samo razlučnog vjerovnika.

IV. Slijedom navedenog, a kako sud nije pravilno primijenio relevantne materijalne odredbe dok je pri tome počinio bitne povrede odredaba Stečajnog zakona, Ovršnog zakona i Zakona o parničnom postupku predlaže se da drugostupanjski sud u potpunosti usvoji žalbu i preinači pobijano Rješenje na način da usvoji prijedlog vjerovnika Milana Mlakara za odgodom svih daljnjih dražbenih radnji vezanih uz prodaju nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika do okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod Posl.br. P-429/2017.

Milan Mlakar , p.p.

Potražuje se trošak sastava ove žalbe:

- 2.500,00 kn uvećano za PDV (25%)

